

[Socialministeren.]

bentlig til lige Gavn for de hæderlige trængende og for Samfundets rolige Udvikling paa et forsvarligt Grundlag med vort fælles Fædrelands indre Styrkelse og Befolkningens kulturelle Højnelse som det endelige Maal.

Formanden: Eksemplarer af de nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Jeg skal her udsætte Mødet. Det fortsættes i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 4²⁵.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Første Næstformand (Pinstrup): Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen gjorde nogle Bemærkninger til mig forleden Aften angaaende Forhandlingerne om de Landbolove, som vi vedtog i 1919. Det ærede Medlem fremkom derunder med nogle enkelte Citater. Jeg skal nu ikke imødegaa det ærede Medlem, men holde mig Formandens Ønske om, at vi ikke faar nogen Jordlovsdebat ved denne Lejlighed, efterrettelig; dog vil jeg blot sige, at det Citat, som det ærede Medlem der fremførte, og som han mente skulde vise, at jeg havde haft en særlig synsk Evne, en Evne til at se, hvad der vilde komme i Fremtiden, er ikke rigtig udlagt, for det var jo taget fra et Svar, som jeg havde givet til det ærede Medlem Hr.

Ulrich, der jo saa med meget mørke og bange Anelser paa en Udstykning under den Form, man da vedtog, og som mente, at de paagældende Folk vilde komme til at sidde forfærdelig daarligt i det. Jeg maa derfor sige, at det ærede Medlem maaske kunde have citeret paa en Maade, der havde været bedre og mere oplysende; ikke for mig, men for dette høje Tings øvrige Medlemmer.

Jeg skal derefter vende mig til det Finanslovsforslag, som her er til Forhandling, Finanslovsforslaget for 1931—32. Siden Ministeriet Zahles Afgang i 1920 har det været et aarligt tilbagevendende Fænomen, at man under Finanslovsforslagets første Behandling drøftede, hvilke af de politiske Partier der forvaltede Statens Midler bedst; og der er neppe Tvivl om, at denne Drøftelse vil vedblive ogsaa i Fremtiden Aar efter Aar. Det var navnlig det daværende Medlem af dette høje Ting, nuværende Redaktør Rode, som begyndte denne Diskussion i en meget rigtig Erkendelse af, at det gjaldt om at angribe Modstanderpartierne mest muligt for derved at aflede Opmærksomheden fra den økonomiske Forvaltning og Udvikling, som havde fundet Sted under Ministeriet Zahle i Tiden fra 1914 til 1920. I Aar var det navnlig den højtærede Statsminister, som rejste Diskussionen herom i et Svar til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, hvori han bl. a. udtalte — det staar Spalte 437 —:

„Hvis det ærede Medlem for Alvor bilder sig ind, at det var Magsvejr i den Periode, da han søgte Læ efter at have ødelagt vort Pengevæsen, tager han i høj Grad fejl.“

Enhver, der ikke ved bedre, maatte af denne Udtalelse absolut faa det Indtryk, at det var under det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Regering, at det danske Pengevæsen tabte sin Stabilitet og den danske Krone sin Værdifasthed, saa at den ikke mere var 100 Guldøre værd. Men enhver, der kender Forholdene, ved jo, at saaledes ligger Sagen aldeles ikke, tværtimod. Den højtærede Statsminister kan jo neppe have glemmt, at det danske Pengevæsen blev usolidt under den radikale Regering; som han jo selv var Medlem af. Alle kan overbevise sig om, hvad den højtærede Statsminister jo neppe kan have glemmt, helt i hvert Fald, at medens den danske Krone endnu den 1. Januar 1919 stod i Pari, saa faldt den umiddelbart derefter ustandselig, saaledes at den den 11. Februar 1920 var kommet ned til en Værdi af 54 Ø. Det forekommer mig, at med denne Kendsgerning som Bag-